

УКРАЇНСЬКО-
РОСІЙСЬКИЙ
СЛОВНИК

А К А Д Е М И Я Н А У К У К Р А І Н С
ІНСТИТУТ ЯЗЫКОЗНАНИЯ им. А. А. ПОТЕБНИ

УКРАИНСКО-РУССКИЙ СЛОВАРЬ

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР
член-корреспондент АН УССР И. Н. КИРИЧЕНКО

ЧЛЕНЫ РЕДКОЛЛЕГИИ:
кандидат филологических наук Т. В. ЗАЙЦЕВА, академик М. Ф. РЫЛЬСКИЙ

РЕДАКТОР ТОМА Т. В. ЗАЙЦЕВА

ТОМ II

З — Н

ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК УКРАИНСКОЙ ССР
КИЕВ — 1958

Редакція Українсько-російського словника просить усіх, хто користується цим Словником, надсилати Інституту мовознавства ім О. О. Потебні АН Української РСР на адресу м. Київ, Бульвар Т. Шевченка, № 14 свої зауваження і побажання для використання їх у роботі над дальшими томами.

* * *

Редакция Украинско-русского словаря просит всех, пользующихся этим Словарем, присыпать Институту языкоznания им А. А Потебни АН Украинской ССР по адресу г. Киев, Бульвар Т. Шевченко, № 14 свои замечания и пожелания для использования их в работе над следующими томами.

Украинско-русский словарь, т. II

Редактор видавництва *С. І. Головацьку*.

Технічний редактор *Є. К. Сіваченко*.
Коректори *Р. І. Бичкова, С. Г. Назаренко, Н. І. Шарапова*.

Зам. № 389. Вид. № 204. Тираж 50 000 (1—30 000). Формат паперу 70×108/¹₁₆. Друккарськ аркушів 67,13. Обл.-видавн. аркушів 111,398. Паперових аркушів 24,5. Підписано до друку 25. IV 1958 р. Ціна 20' крб.

Друкарня Видавництва АН УРСР, Київ, вул. Репіна, 2.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Другий том Українсько-російського словника побудований на тих самих принципах, що і перший том (А—Ж). Широка громадськість схвалила ці принципи в своїх критичних відзивах на перший том Словника — в друкованих рецензіях, в листах на адресу редколегії, а також під час обговорення першого тома на розширеному засіданні Інституту мовознавства Академії наук Української РСР з участю працівників інших установ і організацій.

Серед численних зауважень і побажань, висловлених з приводу першого тома Словника, є чимало цілком слушних, які дійсно сприяють поділенню Словника. Проте не всі з них можна було врахувати уже в другому томі, деякі зауваження взято до уваги при оформленні дальших — третього і четвертого — томів.

В цьому томі в процесі удосконалення Словника зроблено такі зміни: при дієсловах показано тільки вживані в живій мовній практиці форми, і в зв'язку з цим знято флексії 1-ї і 2-ї особи цілого ряду зворотних, пасивних і деяких інших дієслів. Наприклад, дієслова **загустіти**, **механізуватися**, хоч і є дієсловами особовими, в силу своєї семантики ніколи не вживаються в 1-й і 2-й особі, тому при них і показано тільки форму 3-ї особи. Не має форм 1-ї і 2-ї особи однини ряд дієслів, зокрема з префіксом **на-**, які означають дію множинного суб'єкта: **назбиратися**, **назлітатися**, **наеходитися** і т. п.;

коли українському дієслову, що має дві окремі видові форми, відповідає одне російське слово із значенням обох видів, це позначається відповідною ретмаркою, наприклад: **застосовувати**, **застосувати...** — відействовувати (чем) (*соверш. и несоверш.*);

назви народів і народностей виділяються в окремі статті, наприклад: **казаки**, **-хів**, **мансі**, **-сей**;

географічні назви, сучасні і історичні, подаються самостійними статтями, останні тільки з позначкою *ист.*, але без посилання на перші, наприклад: **Катеринослав** *ист.* Екатеринослав;

латинські назви даються послідовно при всіх ботанічних найменуваннях, крім тих, що широко відомі у побуті і є єдиними для всіх говорів України, як наприклад: **каптап**, **малина** і т. п.;

наскільки це можна було зробити під час редактування, не переробляючи всього тома, поглиблено семантичну розробку слів.

В усьому іншому побудова словникової статті залишається такою, як вона описана в передмові до першого тома Словника (див. стор. IX—XI або XIX—XXI).

Значне поповнення картотеки Інституту мовознавства в останні роки дало змогу в другому томі Словника ілюструвати більшу кількість слів у порівнянні з першим томом. Збільшено кількість джерел ілюстрацій, зокрема фольклорними матеріалами у зв'язку з виходом у світ нових збірок. Кількість ілюстрацій з перекладної літератури і газет зменшено.

* * *

З практики користування Словником виявилось, що деякі деталі в структурі словникової статті потребують додаткових пояснень.

Є випадки, коли, всупереч сказаному у передмові до першого тома Словника (стор. X або XX), між російськими відповідниками замість крапки з комою стоять

тільки кома. Це буває при збігові ремарок, одні з яких стосуються пілого ряду відповідників, а інші — тільки окремих слів з цього ряду. Наприклад: **заплямувати, -м'ю, -м'юеш 1)** запятнать, разг. замарать; (*перен.* — *ещё*) опорочить. Перед словом **замаратъ**, позначенням ремаркою *разг.*, стойть кома замість звичайної в таких випадках крапки з комою через те, що ремаркою *перен.* — *ещё* останній відповідник пов'язується не тільки з другим словом, але насамперед з першим — **з а п я т н а т ь**; або: **наймичка** *дорев.* батрачка; (*домашняя работница*) служанка, *дорев.* прислуга. Перед останнім відповідником стойть кома, а не крапка з комою тому, що попередня ремарка — *домашняя работница* — поширюється і на слово *при сл ў га*.

У зв'язку з цим буває інколи деяка розбіжність в розділових знаках у пов'язаних між собою статтях. Візьмемо для прикладу статті **зареготати** і **зареготатися**: **зареготати, -гочу, -гочеш и зареготити, -гочу, -готиш захохотатъ**; (*сильнее* расхохотатися; (*громко и грубо*) загоготатъ (*разг.*), заржатъ (*неодобр., фам.*); **зареготатися, -гочуся, -гочешся захохотатъ**; расхохотатися; загоготатъ; заржатъ. *Ср.* **зареготати**.

У статті **зареготати** між відповідниками **з а г о г о т а т ь** і **з а р ж а т ь**, хоч вони і різняться стилістично, що і позначено ремарками, поставлено тільки кому тому, що їх обох стосується попередня ремарка *громко и грубо*. А в статті **зареготатися**, яка власних ремарок не має, а обмежується посиланням на статтю **зареготати**, між аналогічними відповідниками поставлено крапку з комою. При відсутності ремарок цей знак особливо потрібний як сигнал про відмінність між відповідниками, пояснення якої читач знайде в основній статті.

Всі семантичні ремарки, незалежно від їх місця, в однаковій мірі стосуються і українського слова, і його російського відповідника. Ремарки стилістичні і граматичні стосуються українського слова, коли вони стоять безпосередньо після української частини або після цифри, якою позначається окрема рубрика статті; коли ж вони стоять перед другим і далішими російськими відповідниками або в складі семантичної ремарки перед словом *ещё*, то вони стосуються російських слів. Наприклад: **лихоманка** *мед.* разг. лихорадка; *обл.* трясучка. Ремарка *мед.* (медицина) стосується всіх слів; ремарка *разг.* — українського слова, а ремарка *обл.* — другого російського відповідника; або: **набридасти, -даю, -даеш, набриданти, -ну, -неш** надоедатъ, надоестъ; (*только соверши.* разг. — *ещё*) наскучить, (*сильнее*) опротиветь, опостылеть. Ремарка *разг.* характеризує всі три російські слова, приєднані ремаркою з *ещё*, тому її можна було поставити перед *ещё*.

Зрідка стилістична ремарка ставиться після взятої в дужки ремарки семантичної чи будь-якої іншої. Така стилістична ремарка стосується російських відповідників, наприклад: **замісник, -кá заместитель; ~ к голо в й заместитель** председателя; (*сокращённо*) разг. зампрѣд; але в статті: **зоряніця** 1) утренняя заря... 2) звезды... 3) (мороз) *обл.* утренник — ремарка *обл.* стосується українського слова і означає, що слово **зоряніця**, крім двох перших значень, властивих загальнонародній мові, в діалектах має ще і третє значення — ранковий мороз.

Ремарка до першого російського відповідника дается тільки після нього в дужках, наприклад: **задарма** нар. разг. задаром (*разг.*), даром. Інколи, для зручності, ремарки даються в дужках і після інших відповідників. Це звичайно буває при збігові кількох ремарок різного характеру або в дієслівних статтях, коли ремарка стосується однієї видової форми, наприклад: **зазнаватися**¹, **-наюся, -наёшся, зазнáтися, -наюся, -наёшся** (*о манере держаться*) зазнаватися, зазнáтися, важничатъ, заважничатъ; (*только соверши.* — *сильнее*) разважничатися (*разг.*); або: **забілювати, -люю, -люеш и редк. забілъти, -ляю, -ляеш, забілъти, -блó, -бліш забелывать, забелъти** (*уст.*), забелъти.

Віддієслівні іменники такого типу, як **заряджання — зарядження, заподіювання — заподіяння, закликання — закликання** і т. п., подаються окремими статтями кожен на своєму місці за алфавітом. Хоч вони і перекладаються часто

тими самими російськими відповідниками, але об'єднувати їх в одній статті не можна, бо вони різняться між собою видовим значенням: перші мають значення многократного недоконаного виду, другі — однократного доконаного.

Наголоси, які зрідка зустрічаються на окремих словах цитат-ілюстрацій, належать переважно авторові цитованого тексту, рідше вони поставлені редакцією Словника, коли у віршованому тексті наголос якогось слова відрізняється від сучасного нормативного. Такий наголос поставлено, наприклад, над словом б е с і д а в цитаті-ілюстрації до статті **небагатечко**: «Хоч небагатечко гостей зібралось, А все ж бесіда гарная була» (Гл.) (пор. т. I, стор. 57: **бесіда**).

Правопис російської частини Словника погоджено з новими правилами російської орфографії.

* * *

Другий том Словника, як і всі інші, укладений за інструкцією, написаною членом-кореспондентом АН УРСР лілею Микитовичем Киріченком, і під його безпосереднім керівництвом.

Укладачі цього тома — наукові співробітники Інституту мовознавства АН УРСР: кандидати філологічних наук М. Ф. Бойко (4,5 авт. арк.), П. Й. Горецький (31 авт. арк.), К. П. Дорошенко (15,5 авт. арк.), Б. І. Зданевич (28,5 авт. арк.), С. П. Левченко (12,5 авт. арк.) і молодший науковий співробітник В. Г. Мариниченко (19 авт. арк.).

Основна редакція матеріалів зроблена І. М. Киріченком (і, ї, ї, л, м — мартен) і Т. В. Зайцевою (з, к, мартенівець — м'ячик, и). Увесь том в рукопису прочитав академік М. Т. Рильський. У попередньому редактуванні матеріалів взяли участь кандидати філологічних наук Л. С. Паламарчука (на—назмітати) і Л. Г. Скрипник (назнати—настриг), а також П. Й. Горецький (окремі частини букви з).

У звязку з виходом у світ четвертого і п'ятого томів «Словаря современного русского литературного языка» (ж—з і и—к) були заново переглянуті букви з—к; трохи пізніше був переглянутий і ілюстративний матеріал усього тома.

Увесь матеріал другого тома був прорецензований науковими співробітниками Інституту суспільних наук Академії наук УРСР кандидатами філологічних наук А. І. Генсьорським, Л. Л. Гумелькою, У. Я. Едлінською, В. Л. Карповою і І. М. Керніцьким, які зробили чимало зауважень, що сприяли поліпшенню тексту Словника.

Багато цінних зауважень до рукопису другого тома подали доктор філологічних наук Є. П. Кирілюк, письменник О. Л. Кундзич і наукові співробітники Інституту мовознавства — П. Й. Горецький, В. С. Ільїн, С. П. Левченко, П. С. Лисенко та ін.

Над підготовкою матеріалів для другого тома Словника і його рукописом працювали старші лаборанти Інституту мовознавства Д. С. Дудко, Г. І. Саврасова, В. М. Соловйова та ін.; над звіркою цитат, вичитуванням остаточної редакції рукопису — молодші наукові співробітники Н. П. Дзятківська, Ш. Г. Кренцель, А. Ф. Панасенко і старші лаборанти Л. О. Грошова, О. І. Коваленко, Т. О. Марусенко, Л. П. Мостицька, І. С. Назарова, Г. Т. Яценко.

Коректуру другого тома прочитали молодші наукові співробітники Н. П. Дзятківська і Ш. Г. Кренцель.

ОТ РЕДАКЦИИ

Второй том Украинско-русского словаря построен на тех же принципах, что и первый том (А—Ж). Широкая общественность одобрила эти принципы в своих критических отзывах на первый том Словаря — в печатных рецензиях, в письмах в адрес редколлегии, а также при обсуждении первого тома на расширенном заседании Института языкоznания Академии наук Украинской ССР с участием работников других учреждений и организаций.

Среди многочисленных замечаний и пожеланий, высказанных по поводу первого тома Словаря, есть немало существенных, действительно способствующих улучшению Словаря. Однако не все из них можно было учесть уже во втором томе, некоторые замечания приняты во внимание при оформлении следующих — третьего и четвёртого — томов.

В этот том в процессе усовершенствования Словаря внесены следующие изменения:

при глаголах указаны только употребляемые в живой языковой практике формы, и в связи с этим сняты флексии 1-го и 2-го лица целого ряда возвратных, пассивных и некоторых других глаголов. Например, глаголы **загустіти**, **механізуватися**, хотя и являются глаголами личными, в силу своей семантики никогда не употребляются в 1-м и 2-м лице, поэтому при них и показана только форма 3-го лица. Не имеет форм 1-го и 2-го лица единственного числа ряд глаголов, в частности с префиксом **на-**, обозначающих действие множественного субъекта: **назбиратися**, **назлітатися**, **насхідитися** и т. п.;

если украинскому глаголу, имеющему две отдельных видовых формы, соответствует одно русское слово со значением обоих видов, это обозначается соответствующей ремаркой, например: **застосувати**, **застосувати...** **воздійствовать** (чем) (*соверш.* и *несоверш.*);

названия народов и народностей выделяются в отдельные статьи, например: **казаки**, **-хів**, **манси**, **-сей**;

географические названия, современные и исторические, даются самостоятельными статьями, последние только с пометой *ист.*, но без ссылки на первые, например: **Катеринослав** *ист.* Екатеринослав;

латинские названия даются последовательно при всех ботанических наименованиях, кроме широко известных в быту и являющихся едиными для всех говоров Украины, как например: **каштан**, **малина** и т. п.;

насколько это можно было сделать во время редактирования, не перерабатывая всего тома, углублена семантическая разработка слов.

Во всём остальном построение словарной статьи остаётся таким, как оно описано в предисловии к первому тому Словаря (см. стр. IX—XI или XIX—XXI).

Значительное пополнение картотеки Института языкоznания в последние годы дало возможность во втором томе Словаря иллюстрировать большее количество слов сравнительно с первым томом. Увеличено количество источников иллюстраций, в частности за счёт фольклорных материалов в связи с выходом в свет новых сборников. Количество иллюстраций из переводной литературы и газет уменьшено.

* *

*

В практике пользования Словарём выяснилось, что некоторые детали в структуре словарной статьи требуют дополнительных пояснений.

Есть случаи, когда, вопреки сказанному в предисловии к первому тому Словаря (стр. X или XX), между русскими соответствиями вместо точки с запятой стоит только запятая. Это бывает при совпадении ремарок, одни из которых относятся к целому ряду соответствий, а другие — только к отдельным словам из этого ряда. Например: *заплямувáти, -мýю, -мýєш* 1) запятнать, разг. замарать; (*перен. — ёщё*) опорбить. Перед словом *з а м а р а т ь*, обозначенным ремаркой *разг.*, стоит запятая вместо обычной в таких случаях точки с запятой, так как ремаркой *перен. — ёщё* последнее соответствие связывается не только со вторым словом, но прежде всего с первым — *з а п я т н а т ь*; или: *нáймичка дорев. батráчка; (домашняя работница) служáнка, дорев. прислúга*. Перед последним соответствием стоит запятая, а не точка с запятой потому, что предыдущая ремарка — *домашняя работница* — распространяется и на слово *п р и с л ý г а*.

В связи с этим бывает иногда некоторое расхождение в знаках препинания в связанных между собой статьях. Возьмём для примера статьи *зареготáти* и *зареготáтися*:

зареготáти, -гочú, -гочеш и зареготíти, -гочú, -готéш захохотáть; (сильнее) расхохотáться; (громко и грубо) загоготáть (разг.), заржáть (неодобр., фам.); зареготáтися, -гочýся, -гочешия захохотáть; расхохотáться; загоготáть; заржáть. Ср. зареготáти.

В статье *зареготáти* между соответствиями *з а г о г о т á т ь* и *з а р ж á т ь*, хотя они и различны стилистически, что и показано ремарками, поставлена только запятая потому, что к ним обоим относится предыдущая ремарка *громко и грубо*. А в статье *зареготáтися*, не имеющей собственных ремарок, а ограничивающейся ссылкой на статью *зареготáти*, между аналогичными соответствиями поставлена точка с запятой. При отсутствии ремарок этот знак особенно необходим как сигнал о различии между соответствиями, объяснение которого читатель найдёт в основной статье.

Все семантические ремарки, независимо от их места, в одинаковой мере относятся и к украинскому слову, и к его русскому соответствуию. Ремарки стилистические и грамматические относятся к украинскому слову, если они стоят непосредственно после украинской части или после цифры, обозначающей отдельную рубрику статьи; если же они стоят перед вторым и последующими русскими соответствиями или в составе семантической ремарки перед словом *ещё*, то они относятся к русским словам. Например: *лихомáнка мед. разг. лихорáдка; обл. трясúчка*. Ремарка *мед.* (медицина) относится ко всем словам; ремарка *разг.* — к украинскому слову, а ремарка *обл.* — ко второму русскому соответствуию; или: *набридáти, -дáю, -дáеш, набриднuti, -ну, -неш надоедáть, надоéсть; (только соверш. разг. — ёщё) наскúчить, (сильнее) опротíветь, опостíлеть*. Ремарка *разг.* характеризует все три русских слова, присоединённые ремаркой с *ещё*, поэтому её можно было поставить перед *ещё*.

Изредка стилистическая ремарка ставится после взятой в скобки ремарки семантической или какой-нибудь иной. Такая стилистическая ремарка относится к русским соответствиям, например: *замісник, -кá заместитель; ~к г о л о в ы заместитель председáтеля; (сокращёенно) разг. зампрéд*; но в статье: *зорянíця* 1) *утренняя зарь...* 2) *звезда...* 3) *(мороз) обл. утренник* — ремарка *обл.* относится к украинскому слову и означает, что слово *зорянíця*, кроме двух первых значений, свойственных общенонародному языку, в диалектах имеет ещё и третье значение — *утренний мороз*.

Ремарка к первому русскому соответствуию даётся только после него в скоб-

ках, например: **задárма нар. разг.** зацáром (*разг.*), дáром. Иногда, для удобства, ремарки даются в скобках и после других соответствий. Это обычно бывает при совпадении нескольких ремарок разного характера или в глагольных статьях, когда ремарка относится к одной видовой форме, например: **зазнавáтися¹, -наюся, -наéшся, зазнáтися, -наёся, -наéшся** (*о манере держаться*) зазнавáться, зазнáться, вáжничать, завáжничать; (*только совершил — сильнее*) развáжничаться (*разг.*); или: **забéловати, -люю, -люéш и редк. забéлiti, -лю, -лéш, забéлiti, -бíлó, -бíлиш** забéливать, забелить (*уст.*), забелить.

Отглагольные существительные такого типа, как **заряджáния — зарядження, заподíювання — заподіяння, закликáния — закликання** и т. п., даются отдельными статьями, каждое на своём месте по алфавиту. Хотя они и переводятся часто одинаковыми русскими соответствиями, но объединять их в одной статье нельзя, так как они различаются видовым значением: первые имеют значение многократного несовершенного вида, вторые — однократного совершенного.

Ударения, изредка встречающиеся на отдельных словах цитат-иллюстраций, принадлежат в большинстве случаев автору цитированного текста, реже они поставлены редакцией Словаря, если в стихотворном тексте ударение какого-нибудь слова отличается от современного нормативного. Такое ударение поставлено, например, над словом **бесíда** в цитате-иллюстрации к статье **небагáтечко**: «Хоч небагатечко гостей зібралось, А все ж бесíда гарная була» (*Гл.*) (ср. т. I, стр. 57: **бесíда**).

Правописание русской части Словаря согласовано с новыми правилами русской орфографии.

* * *

Второй том Словаря, как и все остальные, составлен по инструкции, написанной членом-корреспондентом АН УССР Ильёй Никитичем Кирichenко, и под его непосредственным руководством.

Составители этого тома — научные сотрудники Института языкоznания АН УССР: кандидаты филологических наук М. Ф. Бойко (4,5 авт. л.), П. И. Горецкий (31 авт. л.), Е. П. Дорошенко (15,5 авт. л.), Б. И. Зданевич (28,5 авт. л.), С. Ф. Левченко (12,5 авт. л.) и младший научный сотрудник В. Г. Мариниченко (19 авт. л.).

Основная редакция материалов выполнена И. Н. Кирichenko (і, ї, љ, м — **мартéн**) и Т. В. Зайцевой (з, к, **мартéнівець — м'áчик, н**). Весь том в рукописи прочитал академик М. Ф. Рыльский. В предварительном редактировании материалов приняли участие кандидаты филологических наук Л. С. Паламарчук (**на — назмітати**) и Л. Г. Скрипник (**назнáти — настриг**), а также П. И. Горецкий (отдельные части буквы з).

В связи с выходом в свет четвёртого и пятого томов «Словаря современного русского литературного языка» (ж — з и и — к) были заново пересмотрены буквы з — к; несколько позже был пересмотрен и иллюстративный материал всего тома.

Весь материал второго тома был прорецензирован научными сотрудниками Института общественных наук Академии наук УССР кандидатами филологических наук А. И. Генсиорским, Л. Л. Гумецкой, У. Я. Единской, В. Л. Карповой и И. М. Керницким, сделавшими значительное количество замечаний, способствовавших улучшению текста Словаря.

Много ценных замечаний по рукописи второго тома сделали доктор филологических наук Е. П. Кирюхин, писатель А. Л. Кундзич и научные сотрудники Института языкоznания — П. И. Горецкий, В. С. Ильин, С. Ф. Левченко, А. С. Лысенко и др.

Над подготовкой материалов для второго тома Словаря и его рукописью работали старшие лаборанты Института языкоznания Д. С. Дудко, А. И. Саврасова, В. М. Соловьёва и др.; над сверкой цитат, вычитыванием окончательной редакции рукописи — младшие научные сотрудники Н. П. Дзятковская, Ш. Г. Кренцель, А. Ф. Панасенко и старшие лаборанты Л. А. Грошевая, О. И. Коваленко, Т. А. Марусенко, Л. П. Мостицкая, И. С. Назарова, Г. Т. Яценко.

Корректуру второго тома прочитали младшие научные сотрудники Н. П. Дзятковская и Ш. Г. Кренцель.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ, ВЖИВАНІ В СЛОВНИКУ УСЛОВНЫЕ СОКРАЩЕНИЯ, УПОТРЕБЛЯЕМЫЕ В СЛОВАРЕ

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ СЛІВ-ТЕРМІНІВ СПИСОК СОКРАЩЕНИЙ СЛОВ-ТЕРМИНОВ

ав.	авиация и воздухоплавание	лингв.	лингвистика
анат.	анатомия	лит.	литературоисследование
антр.	антропология	лог.	логика
арх.	архаизм	мат.	математика
архл.	археология	мед.	медицина
архт.	архитектура	межд.	междометие
астр.	астрономия	мест.	местоимение
бакт.	бактериология	мет.	металлургия
безл.	безличный глагол	метеор.	метеорология
биол.	биология	мех.	механика
бот.	ботаника	мин.	минералогия
бран.	бранище слово или выражение	миф.	мифология
буд.	будущее время	мног.	о многом, о многих (лицах, пред- метах, явлениях)
бухг.	бухгалтерия	мн. ч.	множественное число
вет.	ветеринария	мор.	морское дело
вин. п.	винительный падеж	м. р.	мужской род
воен.	весенне дело	муз.	музыка
вульг.	вульгарное слово или выражение	напр.	например
геогр.	география	пареч.	паречие
геод.	геодезия	наст. вр.	настоящее время
геол.	геология	научн.	научный термин, применяющийся в разных отраслях науки
гидр.	гидрология	неизм.	неизменяемое
горн.	горное дело	неодобр.	неодобрительно
грам.	грамматика	неоконч.	неоконченное действие
дат. п.	дательный падеж	неопр. ф.	неопределенная форма
деепроч.	деепричастие	нескл.	несклоняемое (существительное или прилагательное)
действ.	действительный залог	несоверш.	несовершенный вид
дет.	детское слово или выражение	обл.	областное слово или выражение
дипл.	дипломатия	однокр. в.	однообразный вид
дорев.	дореволюционное слово или выра- жение	оконч.	оконченное действие
ед. ч.	единственное число	орн.	орнитология
ж.-д.	железнодорожное дело	особ.	особенно
жив.	живопись	охотн.	охотничий термин
ж. р.	женский род	палеонт.	палеонтология
зват. п.	звательный падеж	пед.	педагогика
зоол.	зоология	перен.	переносно, переносное значение
имен. п.	именительный падеж	нов. н.	повелительное наклонение
и пр.	и прочее	погов.	поговорка
ирон.	ироническое	полигр.	полиграфия
иск.	искусствоисследование	полит.	политика
ист.	история, историческое	порти.	портиянское дело
и т. д.	и так далее	посл.	пословица
и т. п.	и тому подобное	поэз.	в поэзии, поэтическое
ихтм.	ихтиология	поэт.	поэтика
канц.	канцелярское слово или выражение	превосх. ст.	превосходная степень
карточ.	карточное (в карточной игре)	предик.	предикат
кин.	кинематография	предл.	предлог
книжн.	книжное слово или выражение	предл. п.	предложный падеж
кул.	кулинария	презр.	презрительно

преим. — преимущественно
прен. — пренебрежительно
прил. — прилагательное, в значении прилагательного (о причастных формах)
прич. — причастие
прош. вр. — прошедшее время
прям. — прямое значение
псих. — психология
радио — радио, радиотехника
разг. — разговорное слово или выражение
редк. — редко встречающееся слово или выражение, редкая форма
рел. — религия
рит. — риторически, риторическое слово
род. — родительный падеж (при обозначении окончания, когда слово даётся полностью)
род. п. — родительный падеж
рыб. — рыболовство
сад. — садоводство
сапожн. — сапожное дело
см. — смотри, смотрите
собир. — собирательное
соверш. — совершенный вид
социол. — социология
спец. — специальное
спорт. — спортивный термин
ср. — сравни, сравните
сравн. ст. — сравнительная степень
ср. р. — средний род
стат. — статистика
стол. — столлярное дело
страд. в. — страдательный залог
строит. — строительное дело
сущ. — существительное
с.-х. — сельскохозяйственный термин
твор. п. — творительный падеж

театр. — театральный термин
текст. — текстильный термин
тел. — телеграфия
техн. — техника
тип. — типографское дело
торг. — торговый термин
торж. — торжественно
увел. — увеличительное
укр. — украинизм
умнеш. — уменьшительное
усилит. — усилящее
уст. — устаревшее слово или выражение
фам. — фамильярное слово или выражение
фарм. — фармакология, фармацевтика
физ. — физика
физик. — физкультура
физiol. — физиология
филол. — филология
филос. — философия
фин. — финансовый термин
фольк. — фольклор
фот. — фотография
хим. — химия
церк. — церковное слово или выражение
част. — частица
числ. — числительное
шахм. — шахматный термин
школьн. — слово или выражение школьного, общиха
шутл. — шутливо
эвф. — эвфемистически
эк. — экономика
эл. — электричество
энт. — энтомология
этн. — этнография
юр. — юридический термин

**СПИСОК СКОРОЧЕНЬ ПРІЗВИЩ АВТОРІВ, З ТВОРІВ ЯКИХ НАВЕДЕНИ
ЦИТАТИ-ІЛЮСТРАЦІЇ, А ТАКОЖ НАЗВИ ІНШИХ ДЖЕРЕЛ**

**СПИСОК СОКРАЩЕНИЙ ФАМИЛИЙ АВТОРОВ, ИЗ ПРОИЗВЕДЕНИЙ
КОТОРЫХ ПРИВЕДЕНЫ ЦИТАТЫ-ИЛЛЮСТРАЦИИ, А ТАКЖЕ НАЗВАНИЙ
ДРУГИХ ИСТОЧНИКОВ**

А. Твори класиків марксизму-ленінізму

А. Сочинения классиков марксизма-ленинизма

Маркс — Карл Маркс

Енгельс — Фрідріх Енгельс

Комун. ман. — К. Маркс і Ф. Енгельс,

Маніфест Комуністичної партії

Ленін — Володимир Ілліч Ленін

Сталін — Йосиф Віссаріонович Сталін

Бажан — М. П. Бажан

Барв. — Ганна Барвінок

Баш — Я. В. Баш

Бойко — Г. П. Бойко

Бойч. — О. М. Бойченко

Борв. — С. О. Борзенко

Боров. — Л. І. Боровиковський

Вас. — С. В. Васильченко

В. Василевська — переклад — В. Л. Василевська

Верш. — П. П. Вершигора

Вирг. — І. О. Виргин

Вишня — Остац Вишня

Вільде — Ірина Вільде

Вл. — В. М. Владко

Вовч. — Марко Вовчок

Воронько — П. М. Воронько

Воскр. — С. І. Воскрекасеняко

Гавр. — О. Я. Гаврилюк

Гал. — Я. О. Галаан

Г.-Арт. — П. П. Гулак-Артемовський

Герас. — К. М. Герасименко

Гл. — Л. І. Глібов

Головко — А. В. Головко

Гонч. — О. Т. Гончар

Горд. — К. О. Гордієнко

Граб. — П. А. Грабовський

Греб. — Є. П. Гребінка

Грим. — Я. В. Гримайлло

Гур. — О. І. Гурейв

Десн. — О. Г. Десняк

Дмитр. — Л. Д. Дмитерко

Донч. — О. В. Донченко

Дор. — П. О. Дорошко

Заб. — Л. В. Забашта

Забіла — Н. Л. Забіла

Збан. — Ю. О. Збанап'якій

Іван. — О. Д. Іваненко

Ільч. — О. Б. Ільченко

Кач. — Я. Д. Качура

Квітка — Г. Ф. Квітка-Основ'яненко

Коб. — О. Ю. Кобилянська

Ковпак — С. А. Ковпак

Козач. — В. П. Козаченко

Козл. — П. С. Козланюк

Коп. — О. І. Копиленко

Корн. — О. Є. Корнійчук

Котла. — І. П. Котляревський

Коцюб. — М. М. Коцюбинський

Коч. — І. А. Кочерга

Криж. — С. А. Крижанівський

Кроп. — М. Л. Крошивницький

Кундз. — О. Л. Кундзич

Куч. — В. С. Кучер

Ле — І. Л. Ле

Левада — О. С. Левада

Ле і Левада — І. Л. Ле і О. С. Левада

Мак. — О. С. Маковей

Мал. — А. С. Малищко

Манж. — І. І. Манжура

Март. — Л. С. Мартович

Мас. — Т. Г. Масенко

Метл. — А. Л. Метлинський

Мінко — В. П. Мінко

Мирн. — Панас Мирний

Мур. — І. Л. Муратов

Нагн. — М. Л. Нагнибіда

Нех. — І. І. Нехода

Н.-Лев. — І. С. Нечуй-Левицький

Ном. — М. Номис

Ол. — С. І. Олійник

Панч — П. Й. Панч

Перв. — Л. С. Первомайський

Підс. — О. М. Підсуха

Риб. — Н. С. Рибак

Рил. — М. Т. Рильський

Руд. — С. В. Руданський
Руденко — М. Д. Руденко
Рудч. — І. Я. Рудченко
Ряб. — І. О. Рябокляч
Свидн. — А. П. Свидницький
Скляр. — С. Д. Скляренко
Сміл. — Л. І. Смілянський
Смол. — Ю. К. Смолич
Собко — В. М. Собко
Сос. — В. М. Сосюра
Ст. — М. П. Стельмах
Стар. — М. П. Старицький
Стеф. — В. С. Стефанік
Тер. — М. І. Терещенко
Тесла. — А. Ю. Тесленко
Тич. — П. Г. Тиціна
Ткач — Д. В. Ткач
Тоб. — І. К. Тобілевич
Трипіл. — А. В. Трипільський

Трубл. — М. П. Трублайні
Туд. — С. Й. Тудор
Турч. — А. Ф. Турчинська
Л. Укр. — Леся Українка
Ус. — П. М. Усенко
Фед'єк. — Осип-Юрій Фед'єкович
Фр. — І. Я. Франко
Черемш. — Марко Черемшина
Чорн. — С. А. Чорнобривець
Чуб. — П. П. Чубинський
Шевч. — Т. Г. Шевченко
Шер. — М. С. Шерemet
Шиян — А. І. Шиян
Шовк. — Ю. Ю. Шовкопляс
Шпн. — Я. Г. Шпорта
Шпак — М. І. Шпак
Щог. — Я. І. Щоголів
Янов. — Ю. І. Яновський

B. Соціально-економічна, політична, наукова та інша література і преса

B. Социально-экономическая, политическая, научная и иная литература и пресса

Архл. — Археологія, вид. Ін-ту археології АН УРСР.

Біогр. Леніна — Ленін Володимир Ілліч. Короткий нарис життя і діяльності.

Бот. ж. — Ботанічний журнал, вид. Ін-ту ботаніки АН УРСР.

Вісник АН УРСР — Вісник АН УРСР, вид. АН УРСР.

Геол. ж. — Геологічний журнал, вид. Ін-ту геологічних наук АН УРСР.

Директиви XIX з. партії — Директиви XIX з'їзду партії по п'ятому п'ятирічному плану розвитку СРСР на 1951—1955 роки, Держполітвидав УРСР, 1952.

Директиви XX з. КПРС — Директиви XX з'їзду КПРС по шостому п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1956—1960 роки, Держполітвидав УРСР, 1956.

Допов. АН УРСР — Доповіді АН УРСР, вид. АН УРСР.

Етн. ав. — Етнографічний збірник, вид. Етнографічної комісії Наукового товариства ім. Шевченка, Львів.

Зак. п'ят. план — Закон про п'ятирічний план відбудови і розвитку народного господарства УРСР на 1946—1950 рр.

Звіт ЦК КП(б)У XVI з. — М. С. Хрушев, Звіт доповіді ЦК КП(б)У XVI з'їздові Комуністичної партії (більшовиків) України, Укрполітвидав, К., 1949.

Звіт ЦК КП(б)У XVII з. — т. Мельникова на XVII з'їзді про роботу ЦК КП(б)У, газ. «Радянська Україна» від 25 вересня 1952 р.

Звіт ЦК КПРС XX з. — М. С. Хрушев, Звітна доповідь Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу XX з'їздові партії, Держполітвидав УРСР, 1956.

Інтернаціонал — Інтернаціонал.

Іст. ВКП(б) — Історія Всесоюзної Комуністичної партії (більшовиків). Короткий курс.

Іст. укр. літ. — Історія української літератури, т. I, Вид-во АН УРСР, 1954.

Київська пр. — Київська правда (газета).

Колг. виробн. енцикл. — Колгоспна виробнича енциклопедія, Держсільгоспвидав, 1956.

Колг. село — Колгоспне село (газета).

Колг. Укр. — Колгоспник України (газета).

Колг. Укр. — Колгоспник України (щомісячний журнал Міністерства сільського господарства УРСР).

Конст. СРСР — Конституція (Основний Закон) Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Конст. УРСР — Конституція (Основний Закон) Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Літ. газ. — Літературна газета.

Мед. ж. — Медичний журнал, вид. Ін-ту клінічної фізіології ім. акад. О. О. Богомольця АН УРСР.

Мікр. ж. — Мікробіологічний журнал, вид. Ін-ту мікробіології ім. акад. Д. К. Заболотного АН УРСР.

Мовоозн. — Мовоознавство, вид. Ін-ту мовоознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР.

Полож. про вибори — Положення про вибори до Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки.

50 років КПРС — П'ятдесят років Комуністичної партії Радянського Союзу (1903—1953), Держполітвидав УРСР, 1953.

Рад. літер. — Радянське літературознавство, вид. Ін-ту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР.

Рад. Укр. — Радянська Україна (газета).

Резол. XVI з'їзду КП(б)У — Резолюція XVI з'їзду КП(б)У на звітну доповідь т. Хрущова про роботу ЦК КП(б)У.

Резол. XVII з'їзду КП(б)У — Резолюція XVII з'їзду Комуністичної партії (більшовиків) України по звітній доповіді про роботу Центрального Комітету КП(б) України.

Тези про 300-річчя — Тези про 300-річчя воз'єднання України з Росією (1654—1954), Держполітвидав УРСР, 1954.

Tr. Bot. саду — Труди Ботанічного саду АН УРСР.

Укр. біох. ж. — Український біохімічний журнал, вид. Ін-ту біохімії АН УРСР.

Укр. бот. ж. — Український ботанічний журнал, вид. Ін-ту ботаніки АН УРСР.

Г. Різні джерела, наведені в «Словарі української мови» за редакцією
Б. Д. Грінченка, вид. 1907—1909 pp.

Г. Разные источники, приведённые в «Словаре украинского языка»
под редакцией Б. Д. Гринченко, изд. 1907—1909 гг.

Bz. Зн. — *Сл. Гр.* — Знадоби до словаря южноруського; написав Іван Верхратський, 1877.

Гол. — *Сл. Гр.* — Народные песни Галицкой и

Угорской Руси, Я. Ф. Головацкий, 1878.

Грин. — *Сл. Гр.* — Этнографические материалы, собранные в Черниговской и соседних с ней губерниях Б. Д. Грінченко, 1895, 1896, 1899.

К. С. — *Сл. Гр.* — Київська старина. Ежемесячный исторический журнал, 1882, 1883.

Лис. — *Сл. Гр.* — Збірник українських пісень. Зібрав М. Лисенко.

Етнографічні матеріали, крім тих, що цитуються через Словник Б. Грінченка і в етнографічних збірниках Наукового товариства ім. Шевченка, позначаються в Словнику — народна пісня, дума, народна казка, прислів'я, приказка і цитуються в основному за такими джерелами:

Українські народні пісні, «Мистецтво», 1951; Українські народні думи та історичні пісні, Вид-во АН УРСР, 1955; Українські думи та історичні пісні. Упорядкування та примітки М. Плісецького. Редакція та передмова М. Рильського, Укрдержвидав, 1944; Українські народні казки за редакцією члена-кореспондента АН УРСР П. М. Попова, Державне видавництво художньої літератури, 1951; Українські народні казки. Упорядкувала О. Іваненко, «Молодь», 1950; Українські народні прислів'я та приказки, Вид-во АН УРСР, 1955; Українські приказки, прислів'я і таке інше. Спорудив М. Номис, 1864; Галицько-руські народні приповідки. Зібрав, упорядкував і пояснив др. Іван Франко, т. XVI, вип. I, 1901, вип. II, 1905, т. XXIV, 1908. т. XXVIII, 1910.

Ілюстрації з перекладних творів російських письменників подані в вказівкою, що цитата взята в перекладі, напр.: *перекл. в Пушкіна*.

Переклади з інших мов, зроблені українськими письменниками, подані із зазначенням перекладача, напр.: *перекл. Бажана*.

При періодичних виданнях — журналах, газетах, збірниках — вказуються при скороченні назви рік і місяць (або том, випуск) видання, напр.: (*Рад. Укр.*, 1950, IX); (*О.*, 1861, I — *Сл. Гр.*).

Хрушцов — М. С. Хрушцов, Десятиріччя воз'єднання українського народу в єдиній Українській Радянській державі, Держполітвидав УРСР, 1949;

М. С. Хрушцов, Доповідь XIX з'їздові партії про зміни в статуті ВКП(б), Держполітвидав УРСР, 1952;

М. С. Хрушцов, Про заходи дальнього розвитку сільського господарства СРСР, Держполітвидав УРСР, 1953;

М. С. Хрушцов, Про збільшення виробництва продуктів тваринництва, Держполітвидав УРСР, 1955.

Мил. — *Сл. Гр.* — В. П. Милорадович, Народные обряды и песни Лубенского уезда Полтавской губ., записанные в 1888—1895 гг.

МУЕ — *Сл. Гр.* — Науковое товариство ім. Шевченка у Львові. Материалы до українско-русской этнографии, 1899—1900.

О. — *Сл. Гр.* — Основа, 1861—1862.

Шух. — *Сл. Гр.* — Гуцульщина. Написав проф. Володимир Шухевич, 1899.

Всі локальні матеріали із словника, напр.: *Васильк. у.* — *Сл. Гр.* — Васильковский уезд. *Полт. е.* — *Сл. Гр.* — Полтавская губерния.

Этнографические материалы, кроме цитируемых через Словарь Б. Грінченко и из этнографических сборников Научного общества им. Шевченко, обозначаются в Словаре — народна пісня, дума, народна казка, прислів'я, приказка и цитируются в основном по таким источникам:

Иллюстрации из переводных произведений русских писателей приведены с указанием, что цитата взята в переводе, напр.: *перекл. в Пушкина*.

Переводы с других языков, сделанные украинскими писателями, приведены с указанием переводчика, напр.: *перекл. Бажана*.

При периодических изданиях — журналах, газетах, сборниках — указываются при сокращённом названии год и месяц (или том, выпуск) издания, напр.: (*Рад. Укр.*, 1950, IX); (*О.*, 1861, I — *Сл. Гр.*).

3

з, із, редк. зо, зі предл. 1) (с род. п.) а) с, (перед сочетанием некоторых согласных) со [Дитячі очі стежили з печі за кожним рухом старших (Коцюб.); «Той, що гре білі рви: З гір на долину біжу, стрибаю, рину! (Л. Укр.); З лівого боку важко лежав на землі похмурий Чатирдаг (Коцюб.); З того часу стала Олена дома сумна, мовчазна (Коб.); Вітер зрияв зі стену хвилі куряви (Гонч.); з о ча тк у до кінця сначала до конця; з ранку до вечора, разг. з рання до смеркания с утра до вечера; з хвильни на хвильни с минуты на минуту; і хати з гори їхати під гору; падати з гори падати с гори; б) (при обозначении предмета, изнутри которого направляется какое-нибудь действие, происходит удаление или отделение) из [З хат висипали люди (Коцюб.); Уже Степан із криниці Коня напував (Шевч.); Отари вовнистих, ще не стрижених овець підганяють до сараїв просто зі стеною (Гонч.); І ми стоїм на всенародній варти, — Не вирвати зброй з нашої руки (Важан.); в) (при обозначении происхождения лиц; при обозначении целого, из которого выделяется часть) из [Семпроній: Образити я не хотів нікого, я тільки хтів сказати: не один з вас родину має... (Л. Укр.); Ніхто з виборців не може бути внесений більше, ніж в один список виборців (Полож. про вибори)]; в беріть кого-небудь з вас виберите кого-нибудь из вас; він з робітників он из рабочих; г) (при обозначении места происхождения, откуда прибыл и т. п.) из; (при названиях сторон света, рек, морей, горных местностей и некоторых других) с [Чоловік з Яміц все говорив (Коцюб.); З ними тут сусідила велика артель заробітчан, що прибули десь аж із Орловщини (Гонч.); рідом з Кієва, з Сибіру, з степів в рідом из Києва, из Сибири, из степей; рідом з Болгі, з гір, з Кавказу, з півдня рідом с Болгі, с гор, с Кавказа, с юга; д) (при обозначении исходного состояния, материала, составных частей) из [Руслака: ..Не може пари згинути, бо з пари знов зробиться вода (Л. Укр.); Ні, таки з пана поганий господар (Коцюб.); Ясне намисто З кришталю грас і ряхтить усюди... (Л. Укр.); е) (при обозначении не поверхности, а отправного пункта движения, перен.) редк. от [Руслака Польова: Глянь, моя сестро, ще

хвиля гуляє з краю до краю (Л. Укр.); Борода в нього росла бахромою з самої ший (Ільч.); За що по карана я? За те, що.. я з Прометея походить? (Л. Укр.); є) (при обозначении источника какого-нибудь явления, факта) разг. от [Чого ти з мене хочеш? (Л. Укр.); Була фабрика, а хто мав користь з неї? (Коцюб.); ж) (при обозначении причины действия или состояния) от; (реже) с, со [Лісовик тупає зо злості ногою (Л. Укр.); з горя с горя; з літоті от ярості; з нетерпільчики от нетерпіння; з нічого робити от нічого дěлать; з нудьги с тоскі; кричать з болю кричать от болі; плакати з радості плачать от радости; з) (при обозначении повода, основания, изредка причины какого-нибудь действия, явления) по (кому, чему); (иногда) с, из (кого, чегó) [— Турбайдівці принукою в ці степи виселяли, а ми, іхні правнуки... самі вже сюди прийшли... — Самі, кажеш? Ой, чи самі, братіку, чи з доброї волі? (Гонч.); з доброволу по разрешению, с разрешением; з лінощів по лені; з моєї провійни по моєй вині; з пагоди чого по слуčаю чегó; знака зу по приказу, по распоряжению; знатури він добрий по натуре он добр; з ненависті из ненависті; з побіхідності по необходимости; з особистої симпатії из (по) лічної симпатии; з пріводу чого, з якого пріводу по пободу чегó, по какому пободу [З найменшого приводу—заполамані граблі, за порвану косу чи за розт沃чений кимось валок сіна — Гаркуша рвав і метав (Гонч.); з пріому су по принуждению; з чуток понаслышке, по слухам; и) (при обозначении отрасли науки, деятельности, специальности, сферы какого-нибудь действия) редк. по; іспит з математики экзамен (испытание) по математике; курс лекций з історії народів СРСР курс лекций по истории народов СССР; літературата з цього питання литература по этому вопросу; матеріали з питань політики материалы по вопросам политики; спеціаліст з географії специалист по географии; і) при обозначении пределов распространения какого-нибудь качества или состояния передается твор. п. соответствующего существительного или местоимения без предлога [Легка, біла, прозора постать, що з обличчя нагадує Мавку,

з'являється з-за берези і схиляється над Лукашем (*Л. Укр.*); незадовільний з того недовірство тем який він з себе? каків он собою? [Де він живе?.. Який він з себе?.. (*Коцюб.*)]

ї) (при глаголах со значением сміхання издеваться и т. п. и соответствующих существительных) над, пайдо [З точки зору интересів народу, Державна дума — найзухваліше зустрічання з «народного представництва» (*Ленін*); Надмірно вразливий, чутливий до найменшої обраси, що він міг протиставити грубощам панських посіак, які тільки їх шукали когось меншого, щоб поглумитися з нього! (*Гонч.*)];

й) редк. — для передачи отношения частини к целому — употребляется род. п. существительного без предлога [*Перелесники*: ..Ми тобі знайдемо в напороті квітку (*Л. Укр.*)];

φ при ходьбе з підудні разг. приходите после полуздні;

2) (с вин. п.) (при обозначении приближительного количества, величины) с; (перед числительными и именами существительными со значением количества, меры — еї) боком; при инверсии числительного передаётся также вин. п. без предлога [*Влішили з сотеньку кій Рябку в завдаток (Г.-Арт.)*; Хорувала вона тяжко тижнів із три (*Вовч.*)]; він буде з мене он буде с менем; днів зб два, зб три дня два, три; за війшки з дерево высотою с дерево; пробуй з місяця пробили с місяц (около місяця); 3) (с твор. п.) а) (при обозначении совместности; после глаголов, обозначающих взаимное действие; при обозначении субъекта состояния в безличных конструкциях; при обозначении наличия чего-нибудь у основного лица или предмета) с; (для указания на количество составных частей, членов и т. п. уст. и фразеологически — еї) о (чём) [*Гарматний відгомін з весіннім першим громом* Мішався раз у раз в одних розкатів жмути (*Бажан*); З погодою щось діялося (*Коцюб.*); Під хатою в сорочці білій Сидів з бандурою в руках Старий козак (*Шевч.*); Лукаш виходить із сокирою й підступає до молодого грабока (*Л. Укр.*)]; брат з (із) сестрою брат с сестрой; він людина з розумом он человек с умом, он человек неглупый; загин війська за одиним командиром отряд войска с одним командиром (при одним командиром); стіл з трьома ніжками стол на (о) трёх ножках; хліб з маслом хлеб с маслом; я з годинником я при часах; б) (при обозначении качества, характера действия, сопутствующих обстоятельств) с; (в некоторых сочетаниях — еї) при (чём) [*Мамо, не плачь.. Твій син піде на смерть з піднімачем чолом* (*Коцюб.*); Лукаш кидается до неї [*Мавки*] з покликом шастя (*Л. Укр.*)]; з вашою допомогою с вашей помощью, при вашей помощи, при вашем содействии; з допомогою кого с помощью кого, при помощи кого, при содействии кого; з допомогою чого см.

допомога; з метою с цілью; (*реже*): в п'елях; з таким здоровоюм с таким здоровоюм, при такому здоровою; з умбою, що... с услюблением, что...; при услюблении, что...; под услюблением, что...; **Ф** з кінцем місяця (*когда*) обл. в конці місяця [Було се з кінцем грудня, короткими, по-нурими днями (*Коб.*)]; з роками мипеться с годами пройде; з часом со временем.

за¹ предл. 1) (с род. п.) при (ком, чём) (особенно при подчёркивании условия и приличных именах существительных); во время (кого, чего) (при подчёркивании временного значения); за всякої погоды при всякой погоде; за життя (*когда*) при жизни [I кожний раз на голос того співу Із моєї серця квіти виростають. Оті, що ти не вмів зірвати за життя (*Л. Укр.*)]; за моєї пам'яті на моїй памяті; за наших часів [*Лікар*: ..От было за наших часів — Верді, Россіні... (*Л. Укр.*)]; за Парижкої комунy во время Парижской коммуны, при Парижской коммюне; за Петра Первого (*когда*) при Петре Первом, во время (во времена) Петра Первого; за таких умб в при таких условиях; 2) (с вин. п.) а) за [*На світанку він потай вибрався за село (Верш.)*; Несофітраб: А я піду за волю против рабства, я виступлю за правду против вас! (*Л. Укр.*)]; Витрати, звязані з проведением выборов до Верховної Ради Української РСР, провадяться за рахунок держави (*Полож. про выборы*)]; взятися за роботу взяться за работу; далеко за північ далеко за полночь; йому далеко за срібок ему далеко за срібок; купити за карбованець (за карбованця) купити за рубль; по карбованцу за іллю по рублю за килограм; рух за мир движение за мир (в пользу мира); сісти за рояль сесть за рояль; б) (при обозначении предмета мысли, речи, чувства, забот и т. п.) о, (перед гласным) об, (при сочетании нескольких согласных) обо; разг. про; после глаголов вражати, визнавати переводится твор. п. существительного без предлога [*Думав Давид за широчезін цегляні простори степові (Головко)*; Що же їм сидіти, згорнувшись руки, чекати, щоб за них хто подівся? (*Коцюб.*)]; Верховна Рада Української РСР призначася, коли вона визнає за необхідне, слідчі та ревізійні комісії по будь-якому питанню (*Конст. УРСР*)]; ми чули за нього мы слышали о нём (*разг. про него*); я згадую за тебе я вспоминаю о тебе; вважати за краще робити що предпочтывать (считать лучшим) делать что; в) (в склоненном и вообщем при обозначении функции, роли) в качестве (кого, чего); (в некоторых выражениях — еще) как (кто, что); чаще переводится только или также твор. п. соответствующего существительного без предлога [*Батько її жив перше в городі, а тепер перешов*